

Slávnosť Nanebovzatia Panny Márie

Rozjímanie na slávnosť
Nanebovzatia Panny Márie.
Navrhované témy sú: ako
Mária, nebo je naším cieľom;
cesta, po ktorej stúpala Panna
Mária; blízkosť v normálnosti.

„NA NEBI sa ukázalo veľké znamenie:
Žena odetá slnkom, pod jej nohami
mesiac a na jej hlave veniec z
dvanástich hviezd“ (Zjv 12, 1).
Týmito slovami z Apokalypsy, ktoré
Tradícia vzťahuje na Panu Máriu, sa
začína dnešná liturgia. Spolu s
Cirkvou sa všetci kresťania radujú z

tohto sviatku, počas ktorého oslavujeme, že Boh pozdvihol Matku svojho Syna s telom i dušou do nebeskej slávy. Hoci nepoznáme podrobnosti jej odchodu do neba, ani nemáme istotu o jej smrti, zo slov svätého Josemaríu si môžeme predstaviť, že všetci apoštoli obklopili Máriu, ktorá zaspala. Brány neba sú doširoka otvorené v očakávaní. Anjeli pripravili pani nadšené privítanie. „Ježiš chce mať svoju Matku v nebi, s telom i dušou. (...) Najsvätejšia Trojica prijíma Dcéru, Matku a Nevestu Božiu a zahrňajú poctami... A Mária má až takú dôstojnosť, že sa anjeli spytujú: Kto je Táto?“[1].

Nanebovzatie Panny Márie pozdvihuje náš pohľad k nebu, skutočnému cieľu našej pozemskej cesty. Všetky udalosti nášho života nadobúdajú iný rozmer, keď o nich uvažujeme v tejto perspektíve večnosti. V priebehu rokov sme si

možno uvedomili, že to, čomu sme kedysi prikladali taký veľký význam – rodinná starosť, radosť, ktorú sme odhodlane hľadali v práci alebo na univerzite, obavy o budúcnosť – nebolo vždy také dôležité, ako sme si mysleli. Dnešný sviatok nám pripomína, že v konečnom dôsledku je skutočne rozhodujúce vedomie, že sme na ceste do neba, a to, že sa tam dostaneme. Všetko ostatné bude viac alebo menej dôležité podľa toho, ako veľmi nám to pomôže dostať sa tam. „Ak chcem uskutočniť ideál, ktorý mi Boh vložil do srdca, potrebujem vzlietnuť... vysoko, veľmi vysoko! — Nestačí sa s Božou pomocou iba odpútať od vecí tohto sveta, uvedomujúc si, že sú len prach. Ba ešte viac: aj keby si si celý vesmír zhrnul pod nohy, aby si bol bližšie k nebu... ani to by nestačilo! — Musíš lietať a neopierať sa o nič pozemské, nesený dychom a hlasom Ducha. — Namietáš: mám krídla polepené blatom, veľmi starým, špinavým,

zaschnutým... — Znovu ti opakujem:
obráť sa na Pannu Máriu. Pani moja
— zopakuj jej — sotva vzlietnem,
zem ma priťahuje ako prekliaty
magnet! — Pani moja, pomôž mojej
duši, aby definitívne a víťazne
vzlietla k svojmu cieľu, Božiemu
srdcu. — Dôveruj jej, ona ťa
počúva“[2].

NIET ŽIADNEHO výslovného
biblického svedectva o Nanebovzatí
Panny Márie. Preto sa evanjelium
ohlasované pri dnešnej Omši
nevzťahuje na toto tajomstvo, ale
preberá udalosť z Navštívenia (porov.
Lk 1, 39-56). Mohlo by sa však zdať,
že ide o *menej vhodný* úryvok. Ak je
zámerom osláviť Božiu matku, ktorá
vystupuje do nebeskej slávy, ľudsky
by sa zdalo *málo zmysluplné*, aby
zvolené čítanie ukazovalo Máriu
slúžiacu svojej príbuznej Alžbete. Ale

práve takouto cestou sa vydala, aby dosiahla večný život. „Je to láska, ktorá povznáša život. Ideme slúžiť svojim bratom a sestrám a touto službou *stúpame*. (...) Je to namáhavé, ale je to stúpanie nahor, je to získanie neba“[3].

Toto evanjelium okrem toho, že vyjadruje Máriinu túžbu slúžiť, ukazuje aj ďalší postoj, ktorý ju viedol k výstupu do neba: chválu. Hneď ako príde do Alžbetinho domu, spieva pieseň vďaky za to, čo Boh urobil v jej živote: „Velebí *moja duša Pána* a môj duch *jasá v Bohu, mojom spasiteľovi*, lebo *zhliadol na poníženosť* svojej *služobnice* (...) lebo veľké veci mi urobil ten, ktorý je mocný“ (Lk 1, 46-47.49). V Magnifikáte nachádzame portrét Máriinho srdca, ktorý odhaľuje ďalšiu časť jej cesty do neba. „Chvála je ako rebrík: dvíha srdcia. Chvála dvíha ducha a premáha pokušenie padnúť. Všimli ste si niekedy, že

nudní ľudia, tí, ktorí žijú
šarlatánstvom, nie sú schopní
chváliť? Spýtajte sa sami seba: Som
schopný chváliť? Aké dobré je každý
deň chváliť Boha a chváliť aj
druhých! Aké dobré je žiť vo
vďačnosti a požehnaní namiesto
lamentovania a sťažovania sa,
pozerať sa hore namiesto toho, aby
sme sa hnevali!“[4].

Mária túži len po tom, aby bol Boh
veľký. Týmto spôsobom nám ukazuje,
že Pán nie je v našom živote
konkurentom, ktorý nám možno
„môže vziať časť našej slobody, nášho
životného priestoru. Ona vie, že ak je
veľký Boh, sme veľkí aj my. Neutláča
naš život, ale pozdvihuje ho a robí ho
veľkým: práve vtedy sa stáva veľkým
Božou nádherou“[5]. Sviatok
Nanebovzatia Panny Márie nám
pripomína, že cesta do neba je na
dosah. S Božou milosťou môžeme
prejsť tú istú cestu ako jeho matka,
pretože sám Boh nás sprevádza, žije

v nás a pomáha nám slúžiť ľuďom okolo nás a spoznávať zázraky, ktoré koná v našom živote.

MÁRIU NAZÝVAME kráľovnou nebeskou. Zároveň je aj *kráľovnou zeme*. To, že je v nebi s telom i dušou, neznamená, že je od nás vzdialená. Práve preto, že žije s Bohom, je nám bližšie, než by sme si mohli vysnívateľ. Ako dobrá matka vypočuje každé zo svojich detí, tak aj Mária vždy vypočuje naše modlitby a chce, aby sme sa k nej pripojili v nebi ako nikto iný. Veď len málo vecí prináša matke väčšiu radosť ako byť so svojimi deťmi. „Slávnosť Nanebovzatia Panny Márie nám stavia pred zrak skutočnosť tejto radostnej nádeje. Ešte stále sme pútnikmi, no naša Matka nás už predišla a ukazuje nám kraj tejto cesty. Opakuje nám, že je možné dôjsť až na koniec, a že ak

budeme verní, nakoniec aj naozaj dôjdeme. Lebo Najsvätejšia Panna Mária je nielen naším vzorom: je pomocnica kresťanov. A na našu prosbu —*Monstra te esse Matrem* (Liturgický hymnus *Ave maris stella*) — ukáž, že si našou Matkou — nedokáže a ani nechce odoprieť svojim deťom materinskú starostlivosť“[6].

Mária nám prináša svoju blízkosť v normálnosti každodenného života. Pomáha nám „vždy pozdvihnúť pohľad svojho srdca k Bohu prostredníctvom toho, čo máme v rukách“[7]. S výnimkou niekoľkých špecifických situácií bola väčšina jej dní jednoduchá, ako u každej ženy tej doby: chvíle práce, rodinného života, modlitby v synagóge, sviatky s krajanmi.... Panna Mária postupne *vystupovala do neba*, pretože dokázala vidieť Pána v činnostiach každodenného života. „Je to veľké posolstvo nádeje pre nás, pre vás, pre

každého z nás, pre vás, ktorí prežívate tie isté vyčerpávajúce a často ťažké dni. Mária vám dnes pripomína, že Boh aj vás volá k tomuto osudu slávy. Nie sú to pekné slová, je to pravda. Nie je to vymyslený šťastný koniec, zbožná ilúzia ani falošná útecha. Nie, je to čistá skutočnosť, živá a pravdivá ako Panna prijatá do neba. Oslavujme ju dnes s láskou detí, oslavujme ju radostne, ale pokorne, oživovaní nádejou, že raz budeme s ňou v nebi“[8].

[1] Svätý Josemaría, *Svätý Ruženec*, IV. slávnostné tajomstvo.

[2] Svätý Josemaría, *VyhŇa*, bod 994.

[3] František, *Anjel Pána*, 15-VIII-2023.

[4] *Ibid.*

[5] Benedikt XVI, *Homília*, 15-VIII-2005.

[6] Svätý Josemaría, *Íst' s Kristom*, bod 177.

[7] Fernando Ocariz, *Správa*, 15-VIII-2017.

[8] František, *Anjel Pána*, 15-VIII-2021.

.....

pdf | document generated
automatically from [https://opusdei.org/
sk-sk/meditation/slavnost-
nanebovzatia-panny-marie/](https://opusdei.org/sk-sk/meditation/slavnost-nanebovzatia-panny-marie/)
(13.02.2026)